

A close-up photograph of a brown horse's head, focusing on its eye. The horse has a rich, chestnut-brown coat with visible texture. The eye is a deep, warm brown color with a dark, well-defined iris and a small, bright reflection on the cornea. The surrounding skin and hair are in sharp focus, showing the natural grain of the horse's coat.

KNMvD-jaarverslag 2009

Korte en krachtige
terugblik

KNMvD

KNMvD-jaarverslag 2009

Missie

De Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde is de beroepsorganisatie van dierenartsen in Nederland. Zij verenigt de in uiteenlopende disciplines werkzame dierenartsen. Met het oog op de belangen van het dier en op de wensen van de consument en samenleving werkt zij aan de professionele ontplooiing en de maatschappelijke positie van de dierenarts.

kracht

zn kracht (-en mv)

[kraxt]

1 eigenschap dat iemand
fysiek of mentaal sterk
is en daardoor dingen
kan doen

*al je krachten inspannen
om een zware tafel te
verplaatsen*

*op eigen kracht een probleem
oplossen*

2 effect of invloed (op
iets)

zwaartekracht

*de kracht van een aardbeving
een maatregel met terug-
werkende kracht invoeren*

3 werknemer

*in het toeristenseizoen extra
krachten inhuren*

A close-up, high-contrast photograph of a horse's eye, which is the central focus of the image. The eye is light-colored and has a sharp reflection. The surrounding fur is dark and textured. Overlaid on the image is a semi-circular arc of text in a light blue color. The text is arranged in two parts: 'KNMvD-jaarverslag 2009' on the left side of the arc and 'Korte en krachtige terugblik' on the right side, following the curve of the arc.

KNMvD-jaarverslag 2009 Korte en krachtige terugblik

Zie www.knmvd.nl/jaarverslag voor aanvullende informatie.

Geachte lezer,

Met weinig woorden kun je veel zeggen. Dat proberen we met dit jaarverslag te doen. Kort en krachtig geven we de kern van 2009 aan en illustreren we onze inzet voor de veterinaire beroepsgroep, de dieren én de samenleving.

Het is het jaar geworden waarin de KNMvD definitief op de landelijke mediakaart komt. De aandacht voor en zorg over MRSA en ESBL's zorgen voor onrust in de samenleving en zeker ook in veterinaire Nederland, temeer daar LNV een onderzoek instelt naar de ontkoppeling tussen voorschrijven en leveren van diergeneesmiddelen.

De KNMvD kiest voor de ontwikkeling van een alternatief plan, een beter plan. Met hulp van zeer velen, zowel intern als extern, worden VetCIS en de Veterinaire Diergeneesmiddelen Autoriteit gelanceerd.

Wij kijken terug op een heftig jaar waarin tot slot de Q-koortscrisis de emoties hoog doet oplaaien.

De KNMvD en al haar leden zijn zich ten zeerste bewust van hun maatschappelijke verantwoordelijkheid. Gezamenlijk en op vele manieren wordt er snoeihard gewerkt om dit te tonen en initiatieven te laten groeien die de gezondheid van mens en dier verder kunnen ondersteunen.

Ludo J. Hellebrekers

voorzitter

VOORWOORD

MRSA

Het antibioticumverbruik moet worden teruggedrongen, want het risico dat bacteriestammen resistent worden, is serieus. Het behandelen van een infectie met antibiotica is dan niet meer mogelijk. Van veegerelateerde MRSA is al een aantal resistente stammen bekend; een potentieel gevaar voor de mens.

Minister Verburg laat onderzoeken of het zinvol is dierenartsen niet langer diergeneesmiddelen te laten verkopen, vanwege het gegeven dat dierenartsen verdienen aan de verkoop van medicijnen die ze zelf voorschrijven. Dit zou het voorschrijven van antibiotica kunnen bevorderen, zo is de gedachte. De KNMvD stelt een eigen plan op om de ontwikkeling van antibioticumresistentie terug te dringen.

KNMvD-voorzitter Ludo Hellebrekers trekt door het land om de leden en niet-leden van de KNMvD op zestien bijeenkomsten te informeren en met hen te discussiëren over het plan om te komen tot een daadwerkelijke vermindering van antibioticaverbruik en het zorgvuldig, selectief en correct gebruik. Sluitstuk van deze 'septembertour' vormt het jaarcongres van de KNMvD op 2 oktober 2009 met 's ochtends mr. Alida Oppers (LNV) en dr. Dirk Ruwaard (VWS) als gastsprekers.

Voorzitter Ludo Hellebrekers treedt op als boegbeeld van de KNMvD in eigen kring, maar ook in de media

De KNMvD formuleert een plan dat het mogelijk maakt de geneesmiddelen die door dierenartsen worden voorgeschreven volledig inzichtelijk te registreren, waarna een expertpanel – met de werktitel Veterinaire Diergeneesmiddelen Autoriteit (VDA) – kan kijken waar de probleemsituaties van bovengemiddeld antibioticagebruik liggen en kan aangeven wat voor die specifieke situaties mogelijke oplossingen zijn om het gebruik te reduceren. In het uiterste geval kan de VDA sancties opleggen.

Onderzoeksbureau EIM onderzoekt de haalbaarheid van het KNMvD-plan en is positief:

De KNMvD streeft ernaar het gebruik van diergeneesmiddelen, in eerste instantie met de focus op antibiotica, op een valide, volledige en transparante wijze te laten registreren.

“Uit het onderzoek komt verder naar voren dat het gevoel van urgentie zeer hoog is onder de betrokken dierenartsen en ketenpartijen in de veehouderij. Beide groepen realiseren zich dat er actie ondernomen moet worden. Het plan van aanpak van de VDA kan daardoor op een zeer hoog draagvlak rekenen, vooral de mogelijkheid voor het benchmarken met collega’s wordt zeer op prijs gesteld. Op individueel niveau is de VDA hierdoor in staat om dierenartsen en indirect ook veehouders aan te spreken op hun gedrag, en onderzoek te doen naar de achterliggende factoren van veelverbruik. De VDA is daardoor zeer waarschijnlijk ook in staat om gedragsverandering te bewerkstelligen.”

Elke handeling die een praktiserend dierenarts verricht moet worden betaald door de dierhouder. Hierdoor kan de dierenarts voor dilemma's komen te staan.

In mei 2009 verschijnt het rapport 'Zichtbaar beter' van de Raad voor Dierenaangelegenheden (RDA) over de positie van de dierenarts. Het ministerie van LNV vraagt de KNMvD om een reactie. Door middel van een weblog op de site van de KNMvD kunnen de leden meediscussiëren over het advies van de RDA en de positie van de dierenarts in het algemeen.

Naast hun rol als adviseur en verlener van diergeneeskundige zorg hebben dierenartsen ook maatschappelijke taken, zoals bijvoorbeeld het bewaken van volksgezondheid, dierenwelzijn en diergezondheid; taken die kunnen botsen met de belangen van de klant.

De KNMvD onderkent het spanningsveld en de dilemma's die gepaard gaan met de combinatie van rollen. Om zijn/haar maatschappelijke taken goed te kunnen vervullen, zal de dierenarts onafhankelijk moeten kunnen opereren. De dierenarts staat niet *in*, maar heeft een positie *naast* de voedselproducerende keten.

POSITIE

TEVREDEN

97 procent van de klanten is tevreden tot zeer tevreden over de dierenarts. Dit blijkt uit het imago-onderzoek van de Groep Geneeskunde Gezelschapdieren van de KNMvD. Ook wat betreft het imago wordt de dierenarts op alle punten positief ingeschat. De tarieven blijken voor de burger een minder groot punt dan dierenartsen zelf denken.

In de media is er ook in 2009 aandacht voor de tarieven van de dierenarts. De KNMvD kan vanwege de mededingingswetgeving geen adviezen geven over tarifiering. Iedere dierenartsenpraktijk bepaalt zelf welke tarieven men hanteert. Zaken als personeelskosten, scholing, huisvesting, medische voorzieningen, gebruikte materialen, de verleende nazorg, service en kwaliteit kunnen leiden tot verschillen in de tarieven. De keuzes die de praktijk maakt, bepalen het prijsbeleid.

Ook de materiaalkeuze kan leiden tot prijsverschillen tussen dierenartsen.

De Commissie Jonge Dierenartsen (CJD) van de KNMvD maakt zich in 2009 sterk voor de professionele ontwikkeling van jonge dierenartsen. Zo organiseert zij een symposium over coaching en gespreksvaardigheden. Het symposium krijgt een vervolg in het Ontwikkeltraject Jonge Dierenartsen (OJD) dat in 2010

start. Met een combinatie van coaching en intervisie worden de deelnemers begeleid en ondersteund in hun persoonlijk functioneren.

Daarnaast is het vergroten van de naamsbekendheid van de CJD een belangrijke doelstelling voor 2009. Niet alleen een traditionele 'Ouwe Lullen WSB' (weeksluitingsborrel) geeft

hier gezicht aan, maar ook de aanwezigheid op tal van formelere veterinaire bijeenkomsten en activiteiten.

Uiteindelijk doel van de CJD is dat jonge dierenartsen vertrouwen houden in hun veterinaire loopbaan en het gevoel hebben dat zij onder alle omstandigheden kwaliteit kunnen leveren.

Twee jonge dierenartsen bereiden een merrie voor op een spoeling in een paardenfokkerij.

VERTROUWEN

Dierenwelzijn leeft en de maatschappij kijkt mee over de schouder van de dierenarts, zoals in september 2009 blijkt als het programma Gifkikkers een reportage uitzendt over misstanden bij varkenstransporten. De KNMvD onderschrijft de noodzaak tot verbetering en vindt het belangrijk dat het oordeel van dierenartsen gewicht heeft.

De overheid streeft ernaar om meer en meer verantwoordelijkheid bij de sector zelf te leggen onder het motto "hard waar het moet, zacht waar het kan". Zo kunnen transporteurs en verzamelplaatshouders minder zware controles krijgen door te voldoen aan kwaliteitssystemen. Bij deelnemers aan een kwaliteitssysteem mag de dierenarts een stalkeuring uitvoeren. Hij/zij keurt de varkens op stal en controleert of de vrachtwagen geschikt is voor het geplande transport. De stalkeuring staat niet op zichzelf, maar past binnen het kwaliteitssysteem met periodieke controles door onafhankelijke instanties.

Na het tekenen van de papieren, vertrekt de dierenarts en is niet meer aanwezig bij het opladen van de dieren. De dierenarts blijft wel eindverantwoordelijk voor de gezondheidsverklaring van de dieren en de belading, maar dan deels op basis van de borging door het kwaliteitssysteem.

Handhaving is belangrijk om ervoor te zorgen dat overbeladen achteraf niet loont.

HANDTEKENING

De dierenarts die een diertransport goedkeurt, moet er van op aan kunnen dat na zijn of haar vertrek niets wordt gewijzigd aan de goedgekeurde situatie.

Elke praktijk is wettelijk verplicht de arbeidsomstandigheden in kaart te brengen via een risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E). Vanaf maart 2009 kunnen praktijken gratis gebruikmaken van de digitale RI&E voor dierenartsenpraktijken. Praktijken die deze speciaal voor de dierenartsenpraktijken geschreven en door sociale partners erkende RI&E gebruiken, vallen onder een lichtere toets.

De digitale RI&E helpt praktijken zich voor te bereiden op een bezoek van de arbeidsinspectie: die controleert 250 dierenartsenpraktijken.

Daarnaast investeert de KNMvD samen met werkgevers- en werknemersorganisaties in een branche-arbocatalogus.

Röntgenologisch onderzoek bij het paard levert risico's op voor de gezondheid van de dierenartsen die het onderzoek uitvoeren.

RISICO'S

Melkgeiten en -schapen zijn de belangrijkste bron van Q-koortsuitbraken bij de mens.

Q-koorts is een zoönose die wordt veroorzaakt door de bacterie *Coxiella burnetii*. Sinds 2007 is de ziekte in Nederland een toenemend volksgezondheidsprobleem. Op 16 december 2009 besluiten de ministers Verburg (LNV) en Klink (VWS) dat in de strijd tegen Q-koorts álle drachtige geiten en schapen op besmet verklaarde bedrijven moeten worden gedood. Dit tot grote teleurstelling van de KNMvD, die steeds gepleit heeft voor individueel onderscheid tussen besmette en niet-besmette dieren en het sparen van niet-besmette drachtige dieren. Het doden van dieren die geen risico voor de volksgezondheid vormen, is volgens de KNMvD moreleethisch niet te verantwoorden. De Q-koortsbestrijding vormt een zware periode voor velen: veehouders en hun familie, dierenartsen en andere betrokkenen.

De noodzakelijke informatiestromen van LNV en GD richting KNMvD en dierenartsen komen goed op gang. De samenwerking tussen VWA-dierenartsen en de praktijkgeigen dierenartsen bij de ruimingenv verloopt goed. Ook de intensieve betrokkenheid van de Commissie Vaarkamp-Ohl die zich richt op het dierenwelzijn bij de ruimingenv, beoordeelt de KNMvD als uiterst positief. Informatie-uitwisseling en samenwerking tussen de humane geneeskundige sector en de veterinaire sector blijkt minder gestroomlijnd. De aandacht moet meer op het “one health principle” worden gericht. De KNMvD heeft hierin het voortouw genomen en spant zich in om dat contact in de toekomst verder te verbeteren.

Q-KOORTS

De KNMvD vindt het belangrijk dat de dierenartsen zich integer bewegen in het veld van maatschappelijk vertrouwen. Niet alleen door netjes om te gaan met dieren, maar ook met het milieu en met de mens: medewerkers, diereigenaren én samenleving.

Om Maatschappelijk Verantwoord Veterinair Ondernemen in de schijnwerpers te zetten, wordt in 2009 de allereerste MVVO Award uitgereikt op het KNMvD-jaarcongres. De prijs gaat naar Bernd Hietberg van Dierenartsenpraktijk Beilen voor het signaleren van een volksgezondheidsrisico in vleesproductie: residuen van antibiotica kunnen achterblijven in het uierweefsel van droogstaande koeien en daardoor mogelijk in de voedselketen terechtkomen. Het initiatief leidt tot aanpassing van het VKI-protocol runderslachterijen, waardoor duidelijk wordt wanneer uiers afgekeurd moeten worden.

Bernd Hietberg ontvangt de MVVO Award uit handen van Willem Lageweg, directeur MVO Nederland

De veterinaire varkensdenktank helpt de nationale diergezondheid van varkens te verbeteren door het geven van adviezen.

Bij dierenwelzijnsvraagstukken – onder andere biggensterfte en het verantwoord euthanaseren of bedwelmen van varkens – wordt steeds vaker de mening van de dierenarts gevraagd. Hierbij wil de Vakgroep Gezondheidszorg Varken, samen met de Groep Gezondheidszorg Landbouwhuisdieren, duidelijker standpunten communiceren met de sector en de maatschappij. In 2009 is er een veterinaire varkensdenktank opgericht die de vakgroep daarbij helpt.

Deze denktank heeft als doelstelling dé veterinaire varkensautoriteit binnen Nederland te worden en door het geven van adviezen de gezondheid van varkens in Nederland te verbeteren.

Er ontstaat ook een Europees initiatief om met zusterorganisaties een gezamenlijke Europese organisatie voor varkensdierenartsen op te richten, zodat ook op Europees niveau de rol van varkensdierenartsen kan worden verbeterd.

Vanaf 1 maart 2009 is er een nieuwe internettool volledig beschikbaar om varkensziekten snel op te merken. Deze site, www.varkensziekte.nl, is voor iedereen toegankelijk en vooral bedoeld voor houders van varkens zodat ze sneller ziekten kunnen herkennen bij hun dieren. De tool is ontwikkeld in het kader van diergezondheid en dierenwelzijn in de varkenshouderij. De ontwikkeling van deze internettool is gefinancierd door het Productschap Vee en Vlees en het ministerie van LNV en uitgevoerd door WUR/ASG, GD, CVI en Intofocus in overleg met de KNMvD, LTO en NVV.

Door preventieve maatregelen zoals meer hygiëne, een gesloten bedrijfsvoering, een goede vaccinatiestrategie, gesloten diergroepen, een verbeterd stalklimaat en diervoeding van hogere kwaliteit, daalt de kans op dierziekten. Hierdoor neemt ook de noodzaak tot het voorschrijven van diergeneesmiddelen af.

Klimaat is een van de belangrijke factoren voor varkensgezondheid. Door middel van een zogenoemde rookproef wordt de luchtstroming, een belangrijk aspect voor het stalklimaat, gecontroleerd.

Als gevolg van de toenemende vraag naar medische zorg voor katten neemt ook de kennis op het gebied van kattengeneeskunde in de laatste decennia een enorme vlucht. In 2009 ziet de Nederlandse Werkgroep Kattengeneeskunde (NWK) het licht. De NWK, als onderdeel van de Groep Geneeskunde Gezelschapsdieren (GGG), wil een platform zijn voor dierenartsen met interesse voor de kattengeneeskunde. Op een viertal bijeenkomsten per jaar wordt kennis verzameld en uitgewisseld. De bijeenkomsten hebben een interactief karakter en zijn

uitsluitend toegankelijk voor leden van de GGG.

Op de eerste – volgeboekte – bijeenkomst staat de anemische kat centraal, een patiënt die een iets andere aanpak behoeft dan een anemische hond. Wanneer een bloedtransfusie geven? Welke parameters zijn van belang? Wat is de prognose? Hoe zit het met bloedparasieten?

Aan de hand van casuïstieken en met behulp van input uit de zaal gaan de dierenartsen in discussie met elkaar om te komen tot een praktisch protocol.

In 2009 zijn er bijna 2,1 miljoen honden en 3,6 miljoen katten in Nederland. Deze populatie groeit gestaag met 2% per jaar. (bron: Marketresponse huisdierenonderzoek)

De omgang tussen mens en dier zal altijd risico's voor de volksgezondheid met zich meebrengen. Het streven naar een nulrisico voor de volksgezondheid is derhalve niet reëel. Het gaat om het vinden van de balans!

Tijdens drie regiobijeenkomsten in 2009 komt het onderwerp zoönosen – ziekten die van dier op mens kunnen overgaan – uitgebreid aan de orde. Van de nieuw optredende humane ziektes is naar schatting van de OIE 75% een zoönose.

Prof. dr. Marion Koopmans (RIVM, Erasmus Universiteit) gaat in op de opkomende zoönosen, de signalering daarvan en de risico's die de huidige Westerse manier van leven – bevolkingsdichtheid, dierdichtheid, mondialisering – met zich meebrengt.

Dr. Jim van Steenberghe (RIVM-LCI) schetst zijn ervaring met betrekking tot de Q-koortsepidemie in Noord-Brabant. Daaruit spreekt nadrukkelijk de noodzaak tot samenwerking tussen de humane en veterinaire geneeskundige sectoren.

Drs. Arco van der Spek (VWA Incident- en Crisiscentrum) spreekt over de actieve rol van de VWA bij zoönosen.

ZOÖNOSEN

Oostvaardersplassen, ritueel slachten, wrak vee, onverdoofd castreren van biggen ... een greep uit de thema's waarin de KNMvD haar stem laat horen omwille van dierenwelzijn.

Op 3 februari 2009 wordt een discussiebijeenkomst georganiseerd voor de veterinaire sector en haar omgeving met als titel 'Dierenwelzijn: kopzorg, kans of kerntaak voor de moderne dierenarts'.

Sectororganisaties zoals de dierhouderij, de overheid, Dierenbescherming, WSPA en anderen discussiëren mee over de ethische vraagstukken in de hedendaagse omgang met dieren, de plaats en verantwoordelijkheid van de dierenarts en vooral de ethische dilemma's waarin de laatste terechtkomt.

Filosoof en veterinaire ethicus Bernard Rollin (Colorado State University) houdt er een gloedvol pleidooi over dierenwelzijn met als kernboodschap "De primaire morele verplichting van dierenartsen is aan de dieren."

De grote opkomst, meer dan 150 dierenartsen en belanghebbenden, laat zien dat het onderwerp dierenwelzijn in de belangstelling staat. Terecht, want op het gebied van dierenwelzijn moeten dierenartsen aan een groot aantal dilemma's het hoofd bieden.

De conclusie: de KNMvD moet meer naar buiten treden met haar activiteiten op het gebied van dierenwelzijn en partners zoeken met wie ze daadwerkelijk veranderingen kan realiseren.

Namens haar leden behartigt de KVMG het welzijn van dieren, ook in de discussie rond de Oostvaardersplassen.

Juli 2009 publiceert de KNMvD een standpunt over het steriliseren/castreren van honden en katten.

Fokkers van bijzondere honden- en kattenrassen hebben er soms financieel belang bij het aanbod van pups en kittens beperkt te houden en willen uitsluitend gecasteerde pups of kittens verkopen. De KNMvD is hiertegen.

Het op zeer jonge leeftijd (6 tot 8 weken) neutraliseren van pups en kittens in de fokkerij op grond van economische motieven wijst de KNMvD af. Dat is alleen aanvaardbaar bij zwervkatten en asielkatten om het kattenoverschot in te perken. Bij huiskatten is het advies met neutraliseren te wachten tot na de vaccinaties, dat wil zeggen rond de leeftijd van 4-6 maanden. Neutralisatie wordt bij teven bij voorkeur uitgesteld tot na de eerste loopsheid.

Neutralisatie op zeer jonge leeftijd (6 tot 8 weken) van pups en kittens in de fokkerij op grond van economische motieven wijst de KNMvD af.

De kosten van diergeneeskundige operaties kunnen aanzienlijk zijn.

De economische crisis is in 2009 reden voor speculaties in de media over de gevolgen voor huisdieren. Dierenbescherming en KNMvD laten een onderzoek uitvoeren onder huisdierbezitters met een bijstandsuitkering en daaruit komen verontrustende resultaten.

Circa 200.000 huisdieren krijgen jaarlijks niet de diergeneeskundige zorg die ze zouden moeten krijgen, omdat hun baasje het geld er niet voor heeft. Beide organisaties zijn erg geschrokken van deze uitkomst.

“Dit is een groot maatschappelijk probleem, dat niet alleen door ons opgelost kan worden. Wij roepen andere partijen, zoals de VNG en uitkeringsorganisaties op om gezamenlijk te denken over mogelijke oplossingen”, zo stellen Frank Dales van de Dierenbescherming en Ludo Hellebrekers van de KNMvD. Versnippering van initiatieven moet worden voorkomen in het belang van de huisdieren en de diereigenaren.

MINIMA

Vrijdag 17 juli 2009 is dierenartspraktijk Mid-Fryslân te Akkrum als eerste aangesloten op het VetCIS met zijn Praktijk Management Systeem (PMS). Hierdoor kunnen de dierenartsen van Mid-Fryslân veel voordelen benutten:

- digitale pakbonnen ontvangen;
- digitale aflevergegevens van diergeneesmiddelen (elektronisch logboekformulier) versturen;
- binnenkort digitale facturen versturen, en
- gebruikmaken van de benchmarkmodule van voorschrijfgegevens van diergeneesmiddelen.

VetCIS is eigendom van Stichting VETbase, opgezet door de KNMvD, FIDIN en AUV. Corilus BV heeft in een open procedure het contract verworven voor de bouw en exploitatie ervan. VetCIS is een belangrijke stap om alle informatiestromen van en naar de dierenarts vanuit één centraal knooppunt te ondersteunen.

Tevens wordt bij VetCIS een database opgezet van alle receptgegevens met behulp waarvan dierenartsen inzicht kunnen krijgen in het voorschrijfgedrag.

Later in het jaar blijkt VetCIS, hoewel niet als zodanig opgezet, een noodzakelijke component in het plan van aanpak van de antibiotica-resistentieproblematiek.

De meeste antibiotica worden in de intensieve veehouderij toegepast. Met behulp van het VetCIS wordt een database gebouwd die inzicht geeft in welke therapie, voor welke diersoort, wanneer wordt toegediend. Deze gegevens kunnen daarna worden geanalyseerd door een onafhankelijk expertpanel.

De Wet dieren omvat een ingrijpende herziening van wet- en regelgeving met gevolgen voor dierenartsen binnen en buiten de praktijk.

Het wetsvoorstel voor de Wet dieren heeft als doel de bestaande regelgeving te vereenvoudigen, vernieuwen en verbeteren. Het voorstel is om onder andere de volgende wetten te bundelen:

- de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren;
- de Diergeneesmiddelenwet;
- de Landbouwkwaliteitswet;
- de Wet op de uitoefening van de diergeneeskunde 1990 en
- de Kaderwet diervoeders.

De KNMvD wendt haar invloed aan om de belangen van de dierenartsen en de dieren in de Wet dieren te behartigen door middel van gesprekken op ministeries, met politici, met andere stakeholders, deelname aan rondetafelgesprekken en het uitbrengen van advies.

De KNMvD pleit voor het drastisch vereenvoudigen van administratieve verplichtingen en het verstevigen van de positie van de dierenarts door het duidelijk benoemen van verantwoordelijkheden en bevoegdheden.

Een van de punten van aandacht binnen de Wet dieren is het doden van gezelschapsdieren. De KNMvD is van mening dat een dierenarts bij uitstek degene is die beschikt over de kennis en de vaardigheden om gezelschapsdieren op verantwoorde wijze te euthanaseren. Dierenartsen zijn als enige bevoegd om euthanasiemiddelen toe te passen die door middel van een injectie een pijnloze dood veroorzaken zonder angst en stress. In veel gevallen is euthanasie door een dierenarts de beste methode. In de Wet dieren komen voor het eerst voorwaarden voor het doden van gezelschapsdieren. Ook voor de wijze waarop het doden plaatsvindt en wie dit mag doen worden regels gesteld.

Het streven van het ministerie van LNV is de Wet dieren medio 2011 in werking te laten treden.

DIERGEZONDHEID

In aanwezigheid van minister Gerda Verburg van LNV sluiten eind 2008 de sectorvertegenwoordigers van de kalver-, vleeskuiken-, varkens-, melkvee-, vleesvee- en de veevoedersector en de KNMvD het convenant Antibioticaresistentie Dierhouderij. In 2009 volgt de concretisering van de afspraken binnen het convenant, zoals het opnemen van bedrijfsgezondheidsplannen in ketenafspraken en de centrale registratie van diergeneesmiddelen. Binnen werkgroepen worden de krachten gebundeld om tot gereduceerd en zorgvuldig, selectief en correct gebruik van antibiotica te komen. De formularia met richtlijnen van de Werkgroep Veterinair Antibioticumbeleid (WVAB) spelen in die afspraken een centrale rol.

Een voorbeeld van een project waarin samengewerkt wordt om diergezondheid te bevorderen is 'Zicht op gezonde dieren' dat in november 2009 wordt gelanceerd. Een project van ZLTO, LTO Noord en LLTB en de KNMvD. In zo'n 35-40 ondernemergroepen verspreid over Nederland gaan dierhouders, een begeleidend dierenarts en een procesbegeleider concreet aan de slag met onder andere een eigen bedrijfsgezondheidsplan. Dierenartsen die een ondernemersgroep begeleiden vormen met hun kennis en kunde een belangrijke schakel in het informeren van dierhouders over diergezondheid, managementmaatregelen en diergeneesmiddelengebruik. Daarbij gaat het om de maatregelen die de dierhouder kan treffen om het gebruik van antibiotica te verminderen.

Het bedrijfsgezondheidsplan vormt een overeenkomst tussen dierhouder en dierenarts. Over de inhoud van het bedrijfsgezondheidsplan kan de dierenarts als geen ander adviseren.

In de zomer van 2009 adviseert de Groep Geneeskunde van het Paard vaccinatie van paarden tegen het West-nijlvirus, vooral bij paarden die in het buitenland komen of die in contact komen met geïmporteerde paarden. West-nijlvirus wordt als een opkomende zoönose beschouwd. Het virus kan ook op de mens en op verschillende andere zoogdieren worden overgedragen, waarbij het een (meningo-) encefalitis (hersenvliesontsteking) kan veroorzaken. Paarden zijn eindgastheer van het virus en kunnen elkaar niet besmetten, maar via meegebrachte insecten kunnen paarden wel problemen 'overbrengen'.

De inspectiediensten monitoren de verspreiding van het West-nijlvirus.

Paardeneigenaren, manegehouders, fokkers en recreanten worden door dierenartsen geïnformeerd over de gevaren, mogelijke voorzorgsmaatregelen en de bestrijding van het virus en zijn tussengastheer.

Om verspreiding van het West-nijlvirus tegen te gaan zijn secundaire maatregelen belangrijk: parasietenbestrijding, het voorkomen van stilstaande waterreservoirs in de buurt van stallen en het vroegtijdig signaleren van mogelijk besmette tussengastheren, zoals dode kraaien en andere vogels.

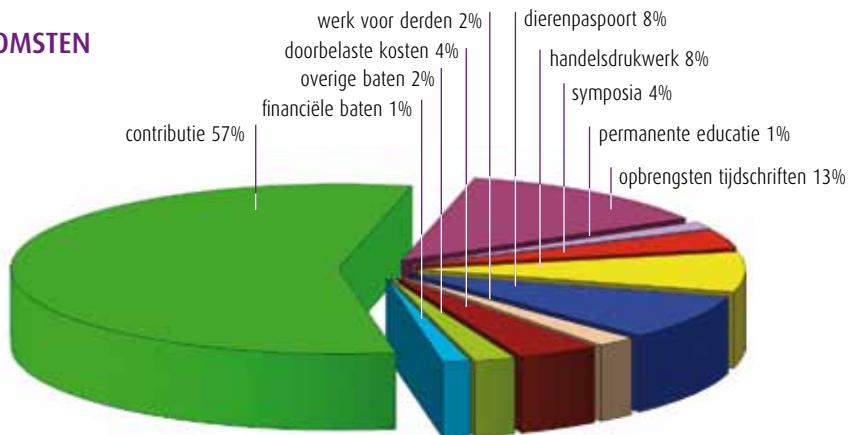
WEST-NIJLVIRUS

P&O KNMvD - Jaarverslag 2009

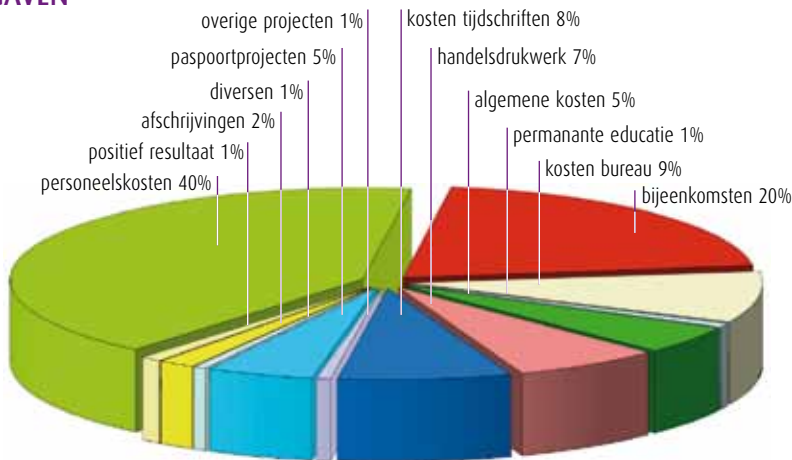
In 2009 zijn er gemiddeld 33 personen in dienst bij de KNMvD, die samen 26 fte vervullen. De groep van 33 medewerkers bestaat uit 13 mannen en 20 vrouwen. De gemiddelde leeftijd is 44 jaar.

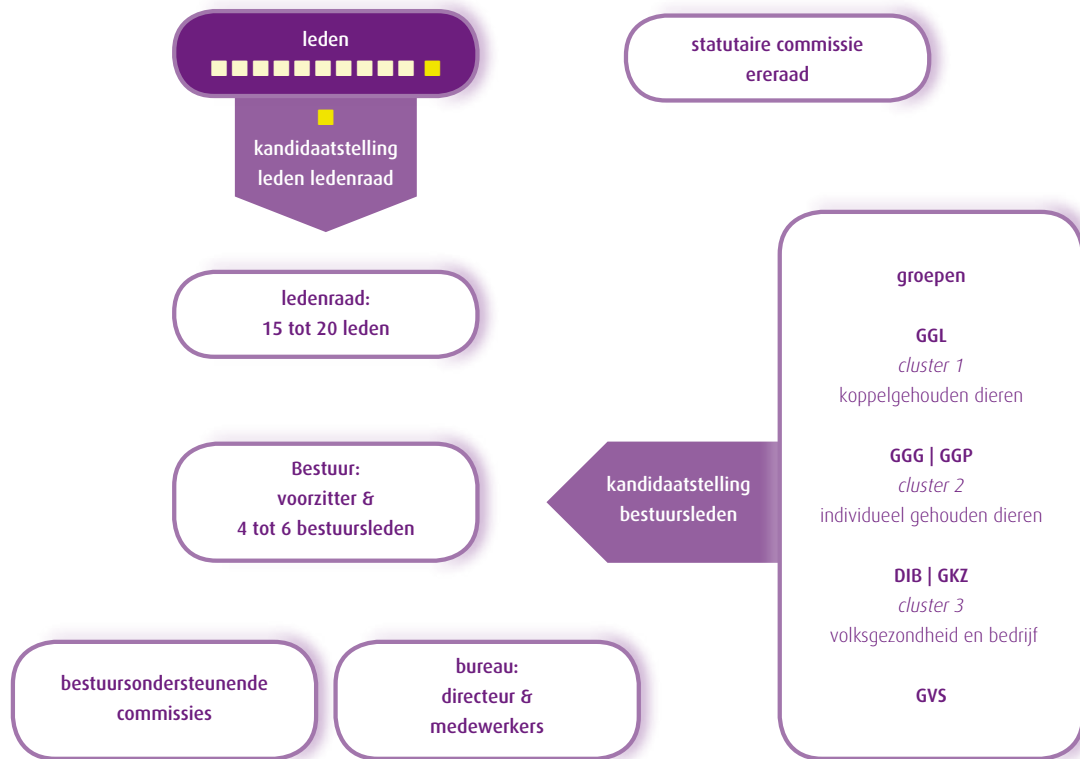
Het ziekteverzuimpercentage ligt op 3% (excl. zwangerschapsverlof), dit is veroorzaakt door een langdurige ziekte van één persoon. Hierdoor stijgt het ziekteverzuim ten opzichte van 2007 (2,6%) en 2008 (1,8%). Ondanks dit feit ligt het verzuimpercentage nog ruim onder het landelijk gemiddelde van 4,2%.

INKOMSTEN

UITGAVEN

KNMvD Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde
 GGL Groep gezondheidszorg Landbouwhuisdieren
 VGH Vakgroep Gezondheidszorg Herkauwer
 VGP Vakgroep Gezondheidszorg Pluimvee
 VGV Vakgroep Gezondheidszorg Varken
 VGVK Vakgroep Gezondheidszorg Vleeskalveren

GGG Groep Geneeskunde Gezelschapsdieren
 GGP Groep Geneeskunde van het Paard
 DIB Groep Dierenartsen in Bedrijf
 GKZ Groep Gezondheids- en Kwaliteitszorg
 GVS Groep Veterinair Specialisten

Afkortingen

AUV – Ad Usum Veterinarium (‘voor diergeneeskundig gebruik’)

CJD – commissie jonge dierenartsen

CVI – centraal veterinair instituut

ESBL – Extended Spectrum Beta-Lactamase

FIDIN – Belangenvereniging van Fabrikanten en Importeurs van
Diergeneesmiddelen In Nederland

GD – Diergezondheidsorganisatie GD (Animal Health Service Deventer)

LCI – Landelijke Coördinatie Infectieziektebestrijding

LLTB – Limburgse Land- en Tuinbouwbond

LNV – Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

LTO – Land- en tuinbouworganisatie

MRSA – Methicilline Resistente Staphylococcus Aureus

MVO – maatschappelijk verantwoord ondernemen

MVVO – maatschappelijk verantwoord veterinair ondernemen

NVV – Nederlandse Vakbond Varkenshouders

NWK – Nederlandse Vereniging voor Kattengeneeskunde

OIE – Office International des Epizooties (Wereldorganisatie voor
diergezondheid)

OJD – Ontwikkeltraject jonge dierenartsen

PMS – praktijkmanagementsysteem

RDA – Raad voor dierenaangelegenheden

RI&E – risico-inventarisatie en -evaluatie

RIVM – Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu

VDA – Veterinaire Diergeneesmiddelen Autoriteit

VetCIS – Veterinair Centraal Informatie Systeem

VNG – Vereniging van Nederlandse Gemeenten

VWA – Voedsel- en warenautoriteit

VWS – Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

WSB – weeksluitingsborrel

WSPA – World Society for the Protection of Animals

WUR/ASG – Wageningen University/Animal Science Group

ZLTO – Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie

BESTUUR

Voorzitter

prof. dr. L.J. Hellebrekers, Maarn (voorzitter) *algemene zaken, beroepsintegriteit (2012 niet-herk.)*

Namens cluster 1 (koppelgehouden dieren)

dr. G.A. Hooijer, Aldeboarn *diergezondheidsbeleid (2011 herk.)*

drs. A.H.G. Piebes, Coevorden *diergeneesmiddelenbeleid, volksgezondheid (2011 herk.)*

Namens cluster 2 (individueel gehouden dieren)

mevr. dr. B.P.M. Cornelissen, Almere (vice-voorzitter) *professionele kwaliteit, dierenwelzijn (2011 herk.)*

drs. H. van Rossem, Baarn (penningmeester) *financiën (2011 herk.)*

mevr. drs. L.A.M. Stark, Polsbroek *portefeuille verenigingszaken, media (2011 herk.)*

Namens cluster 3 (volksgezondheid en bedrijfsleven)

drs. B. van Schaik, Zeist *sociaaleconomische zaken, commissie jonge dierenartsen (2011 herk.)*

Directeur

ir. R.A.L. Leyendekker, directeur (ad interim)

Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (KNMvD)

T (030) 63 48 900

F (030) 63 48 909

info@knmvd.nl

www.knmvd.nl

Bezoekadres De Molen 77, 3995 AW Houten

Postadres Postbus 421, 3990 GE Houten

Fotografie

Yvette Zellerer: voorwoord (zellererfotografie.nl)

Rogier Bos: MVVO, MRSA (rogierbos.com)

Ruben Smit: dierenwelzijn (buiten-beeld.nl)

Maurits Bosgoed: overige beelden

Redactie

Marjolijn Fijten, jaarverslag@knmvd.nl

Vormgeving & lay-out

MWOntwerp, info@mwontwerp.nl

Drukwerk

DeltaHage bv, Den Haag

Uitgave: juni 2010

© KNMvD, Houten. Teksten uit dit jaarverslag mogen met bronvermelding worden overgenomen.

Met dank aan iedereen die heeft meegewerkt aan de totstandkoming van dit jaarverslag.

Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde

Postbus 421, 3990 GE Houten

De Molen 77, 3995 AW Houten

T (030) 634 89 00

F (030) 634 89 09

info@knmvd.nl

www.knmvd.nl

KNMvD

